

Dr Elaine Phillips, Literatura Starego Testamentu,

Wykład 2, Objawienie, Inspiracja, Kanon

© 2024 Elaine Phillips i Ted Hildebrandt

OK, jeszcze pracuję nad imionami, więc możecie gadać dalej, ale ja się przejdę i zapytam tego pana. Jak masz na imię? Jestem Matt. Kolejny Matt? Och, mamy dwóch Mattów do pokonania.

Matt i Matt, OK. Kim jesteś? Jestem Wes. Jesteś Wesem.

Kto pochodzi z południowo-wschodniej Pensylwanii? Czytam wasze karty i jest was co najmniej trzech. Może jeszcze Cię tu nie ma, ale pochodzisz z południowo-wschodniej Pensylwanii. Nikt nic nie powie na ten temat? NIE? OK, może przychodzą z innej klasy. Mieszkałem tam, dlatego tak mnie to interesuje, żeby dowiedzieć się, skąd dokładnie pochodzisz.

Dobra. W pobliżu Filadelfii? Czy powiedziałem, tak? Jesteś blisko Filadelfii? Jestem po stronie New Jersey.

Co to jest, co szczególnie? Dobra. Czy znasz okolice Soderton i Telford? Ok, na północny zachód od Filadelfii, tam kiedyś mieszkaliśmy. Skąd byłeś? Oj, Telford. Och, jasne. Tak. Co sprowadziło cię do Bostonu? Nie wiem.
OK, to dobrze. Jak znowu miałeś na imię? Wes. Wes. Dziękuję.

Dobra, w końcu tam dotrzemy. Myślę, że najwyższy czas zacząć, ponieważ w pewnym sensie brniemy dalej. Zimno dzisiaj, prawda? W tej sali są zajęcia. Ilu z was miało już w tej sali zajęcia? Zimą ma tendencję do bycia chłodnym. Prosimy o zabranie ze sobą koców. W przeszłości zachęcałem do tego uczniów, to świetna zabawa.

W każdym razie, jeśli korzystasz z laptopów i potrzebujesz zasilacza, zawsze jest ten pierwszy rząd, dzięki czemu łatwiej mi się z tobą połączyć, zamiast siedzieć w tylnym rzędzie. Ale to nic, my też możemy to zrobić. Proszę zwrócić uwagę na ogłoszenia.

Pozwólcie, że kilka z nich nieco wyjaśnię lub rozwinę. Nie będę tego mieć. Proszę za każdym razem wyłączać telefon komórkowy, ale tak, żebyśmy się do tego przyzwyczaili. Po drugie, sesje recenzyjne Carrie zostały już rozstrzygnięte.

Czy dobrze zrozumiałem? Tak. OK, świetnie, dobrze zrozumiałem. Zatem wtorek, a to będzie oznaczać, że w nadchodzący wtorek zaczniecie. Zgaduję, że to prawda. OK, dobrze. A potem Matt, przepraszam, to będzie dobrze brzmieć na taśmie, prawda? Jeśli wkrótce zacznę się ślinić po kropli na kaszel, zrozumiesz, prawda? W każdym razie Matt zacznie dopiero 26-go, bo oczywiście nie mamy zajęć w Dzień Martina

Luthera Kinga. Ale, jak mówiłem ostatnim razem, zmuszaj się do korzystania z sesji przeglądowych.

Przekonasz się, że są one niezwykle pomocne i z pewnością dadzą Ci dużo więcej spokoju ducha, gdy dotrzesz do dnia poprzedzającego egzaminy. Nawiasem mówiąc, nadal pracuję nad twoimi imionami i będę musiał to robić przez około półtora tygodnia, a potem może uda nam się to wszystko załatwić. Jeśli przejrzałeś teraz swój program nauczania i go pobrałeś, możesz zauważyć, że w następną środę wieczorem będą nasze następne zajęcia. Ponieważ w poniedziałek nie mamy zajęć, w następną środę wieczorem odbędzie się tutaj wykład, który jest całkowicie opcjonalny, ale oferuję go w każdym semestrze, w którym prowadzę te zajęcia.

Mój mąż jest astrofizykiem. Jest także silnym chrześcijaninem, więc nie pozwól, aby astrofizyka w jakikolwiek sposób przeważała nad tym. Całkiem nieźle się integrują.

Ale zawsze proszę go o przyjście i wygłoszenie wykładu na temat Wielkiego Wybuchu, kiedy zaczynamy omawiać Księgę Rodzaju 1 i 2, stworzenie i tak dalej. Zachęcam cię, żebyś przyszedł, jeśli interesujesz się tego typu sprawami ponieważ myślę, że masz dobre przeczucie, że wbrew niektórym nurtom myślenia, Wielki Wybuch jako konstrukt naukowy w rzeczywistości bardzo dobrze integruje się z całą ideą stworzenia, jaką widzimy w Księdze Rodzaju 1. Zatem zachęcam cię zarezerwować ten czas, jeśli możesz. Czy są jakieś problemy z tablicą? Czy są jakieś problemy z pobraniem programów nauczania lub czegokolwiek innego, czego potrzebujesz? Już wszystko gotowe? OK, dobrze. Zaczniemy dzisiaj.

Jak już mówiłem ostatnim razem, zawsze lubię rozpoczynać zajęcia psalmem i chciałbym, żebyś sięgnął po Psalm 100. Ostatnim razem robiliśmy Psalm 86, wersety 10 i 11, ale ten dzień chcę zacząć od Psalmu 100, ponieważ będziemy uczyć się śpiewać ostatni werset Psalmu 100. To jest nasza sprawa na ten dzień. Przeczytamy teraz cały Psalm 100; Przedstawię Wam ostatni werset po hebrajsku, a potem, jeśli Pan pozwoli, w środę nauczymy się go śpiewać.

Ale zaczynamy. Wykrzykujcie radośnie Panu, cała ziemia, a jeśli czytacie Króla Jakuba, wydawajcie radosne okrzyki Panu we wszystkich krainach. Służcie Panu z radością. Przyjdźcie do Niego z radosnymi pieśniami. Wiedźcie, że Pan jest Bogiem; to On nas stworzył i my jesteśmy Jego. Jesteśmy jego ludem, owcami z jego pastwiska. Wejść do jego bram z dziękczynieniem i do jego przedsionków z chwałą.

Innymi słowy, w ten sposób mamy wejść przed oblicze Boga, gdy Go oddajemy cześć. Dziękujcie mu i chwalcie jego imię. Bo Pan jest dobry, Jego miłość trwa na wieki, a Jego wierność trwa przez wszystkie pokolenia.

To jest ten werset, którego nauczymy się śpiewać po hebrajsku, wraz z około pięcioma innymi Psalmami w ciągu tego semestru. Oto jak to jest w języku

hebrajskim. Nigdy nie myślałeś, że zapiszesz się na zajęcia z hebrajskiego, prawda? Kiedy zapisałeś się do tej klasy? Ale dowiesz się o, cóż, może 25 lub 30 znaczących słowach po hebrajsku.

Niektóre z najważniejszych znajdują się tutaj, w Psalmie 100, wersecie 5. Daję wam na białą boleśnie dosłowne tłumaczenie tego na język angielski, ponieważ dobry jest Pan, OK, kitov Adonai, na zawsze wiemy, lub dosłownie na wieki jego hesed. W tym semestrze będziemy mieli dużo do powiedzenia na temat hesed. To hebrajskie słowo, którego naprawdę nie da się przetłumaczyć.

Czasami wasze tłumaczenia zawierają miłosierdzie, a czasami miłującą życzliwość, ale tak naprawdę oznacza to wiecznie lojalną miłość przymierza. Spróbuj zaśpiewać to jednym słowem. Zatem trzymamy się hesed i jest to słowo, które możesz kontynuować .

Poćwicz swoje gardłowe dźwięki, h, rozumiem, OK, hesed, w porządku, Le'olam hasdo , O jest na końcu, ponieważ przyrostki zaimkowe są dzierżawcze. Innymi słowy, jego hesed, jeśli jest rodzaju męskiego, kończy się na tym O dźwięk, ve'ador , vador , do pokolenia i pokolenia, jego wierność, emunato , zauważ hasdo , emunato , jego hesed, jego wierność. Porozmawiaj o tym ze mną, jeśli chcesz. Zróbmy to powoli, ki tov Adonai, le'olam hasdo , och, to nie brzmiało wystarczająco h.

Zacznij od nowa, ki tov Adonai, le'olam hasdo , o tak, ve'ador , vador , emunato . Ponownie, jeśli Pan pozwoli, zaśpiewamy to w środę, ale na początku poświęćmy trochę czasu na wspólną modlitwę.

Nasz łaskawy Boże i Ojciec niebieski, najdroższy Odkupicielu, Najświętszy Duchu Prawdy, rozpoczynając wspólnie ten dzień, gorąco modlimy się o Twoją obecność wśród nas. Ojciec, naucz nas przez swojego Ducha, który jest żywy i aktywny. Naucz nas przez Twoje Słowo, które także jest żywe i aktywne. Naucz nas, Ojciec, bo musimy Cię poznać i wiedzieć o Tobie więcej.

Naucz nas kochać miłosierdzie i czynić sprawiedliwość. Zmuszaj nas do modlitwy o sprawiedliwość, prawość i prawdę, nie tylko za nas samych, ale za nasze społeczności, za nasz naród i za miejsca na świecie rozdzielane przez niesprawiedliwość i konflikty. Ojciec, odważylibyśmy się zaapelować do Ciebie jako władcy wszechświata o pokój w Izraelu, o zaprzestanie działań wojennych po obu stronach.

Panie, bądź miłosierny dla swojego ludu. A teraz, gdy razem studiujemy, niech Twoje imię będzie czczone i wystawiane. Prosimy w imieniu Chrystusa z dziękczynieniem, amen.

Cóż, pociągnijmy tutaj trochę dalej. Tutaj będziemy mówić o objawieniu i inspiracji. Ostrzegam cię z wyprzedzeniem, że przez większość dzisiejszego dnia będziemy podkreślać rzeczy, które przeczytałeś, jeśli przeczytałeś swoje dzisiejsze zadanie.

Tak więc, jeśli czytałeś Elementarz teologiczny, pojawiło się kilka kwestii doktrynalnych i zamierzam je podkreślić. Robię to dlatego, że uważam, że są one ważne. Czy to więc wskazówka? To rzeczy, które będziesz chciał wiedzieć.

Oprócz tego porozmawiamy bardzo krótko o autorytecie, o idei kanonu tekstu biblijnego, zwłaszcza o Pierwszym Testamencie, a następnie o niektórych nadrzędnych cechach samego tekstu. Jeśli pobrałeś konspekt wykładu, wiesz, dokąd dzisiaj zmierzamy. Jednak na początek przejrzyj kilka rzeczy.

Co oznacza Tanach? No dalej, Maryjo. Jasne, Tora, co oznacza pouczenie, Nevi'im, prorocy, co obejmuje zarówno pisma historyczne, jak i piszących proroków, oraz Ketuvim, co oznacza pisma, w tym naszą poezję i kilka innych rzeczy. Świetnie.

Spójrzmy trochę w przyszłość. Opiera się to na tym, co dzisiaj przeczytałeś. Zobaczmy, jaką mamy odpowiedź.

Jaka doktryna jest szczególnie jasna w Psalmie 19? Masz do wyboru zbawienie poprzez pokutę, odkupienie poprzez zapłatę ceny, objawienie w naturze i w Piśmie Świętym lub stworzenie i utrzymanie wszechświata. Kto mówi pierwszy? Nikt. Drugi? Na razie w porządku.

Trzeci? Mamy kilka niepewnych rąk. Czy ja liczę, och, około pięciu, sześciu lub coś koło tego? Czwarty? Wiele osób robi czwartą. Oto odpowiedź.

Ups. Zbyt szybko pominęliśmy odpowiedź, prawda? Aha, i nie cofam się. W porządku.

Wytrzymać. Odwrotność nie działa. To jest właśnie tam.

Trzeci. Pozostałe to wspaniałe fragmenty prawdy i do nich dojdziemy, ale to w Psalmie 19 mamy bardzo doskonałe zestawienie, które mówi przede wszystkim o niebiosach, głoszących chwałę Boga i na końcu Psalmu i przyjrzymy się temu nieco później, jest to szczególnie jasne w tym, że same Pisma Świętego objawiają rzeczy, o których powinniśmy wiedzieć. W porządku.

To są nasze pytania przeglądowe i podglądowe. Kilka pytań, nad którymi również chcielibyśmy pomyśleć trochę więcej. I nie są to pytania retoryczne.

Jestem po prostu ciekaw, co o tym myślisz. Dlaczego? Dlaczego tak ważne jest, abyśmy ty i ja dobrze rozumieli naturę i autorytet Pisma Świętego? Jest to coś, czego nie mamy zbyt wiele, nawet w kontekście chrześcijańskim. Często mówimy, że Biblia

mówi bez powodu sądzić, że Biblia zawiera większą prawdę niż Chata, jeśli ktoś to czyta.

Czy ktoś czytał „Chatę”? Dobra. Ciekawa książka. Ocena na plus pod względem możliwości literackich, może na B, jeśli chodzi o poruszaną tematykę.

To nie do końca na miejscu, jasne? Dlaczego? Jak myślisz? Dlaczego jest to absolutnie konieczne? Czy ktoś chce się w to zagłębić? Sara, śmiało. Dobra. Zatem jeśli rzeczywiście mamy założenia, o których za chwilę porozmawiamy, że Bóg wszechświata, który jest transcendentny, co ma wszelkiego rodzaju implikacje, którymi nie będziemy się teraz zajmować, a także osobisty, co ma również wszelkiego rodzaju implikacje, że Bóg zdecydował się do nas przemówić, wówczas naprawdę konieczne jest, abyśmy mieli poczucie, że Jego słowo, zawarte w Piśmie Świętym, będzie miało w sobie pewną władzę.

A my chcemy dowiedzieć się na ten temat czegoś więcej. Coś jeszcze? Powiedz mi swoje imię. Kaelina? OK, dobrze.

Zacząć robić. Dobry. Pozwólcie, że powtórzę to, co powiedział Kaelin, dla tych z Was, którzy być może nie byli w stanie tego usłyszeć.

Musimy mieć solidne zrozumienie prawdziwej natury Pisma Świętego i tego, w jaki sposób możemy rzeczywiście ufać, że jest to prawda. Albo po co w ogóle zakładać, że ma nam coś do powiedzenia? Naprawdę przeformułowałem to, co powiedziałaś. Czy zrobiłem to dobrze? Czy wszystko w porządku? Przejdźmy do jeszcze kilku pytań.

Będziemy działać dalej. Co cię niepokoi, gdy myślisz o pismach świętych? To znaczy, jeśli mówimy o, jak powiedziała Sarah, wiesz, mówimy o, przynajmniej w naszych założeniach, o transcendentnym Bogu wszechświata, który staje się dostępny dla naszych umysłów i serc poprzez słowa. Jeśli to nie powali Cię na kolana, czy cokolwiek innego, co masz dzisiaj na nogach, oznacza to, że coś jest z tobą nie tak.

Albo po prostu byłeś, no wiesz, otępiały przez tyle lat słuchania różnych rzeczy i nie myślenia o nich. Wiem, że to brzmi naprawdę niegrzecznie. Jednak wszyscy znajdujemy się w stanie na wpół śpiączki, jeśli chodzi o myślenie o prawdziwych implikacjach niektórych z tych rzeczy.

Może dlatego, że słyszeliśmy je zbyt często. Jakie masz pytania? Jedno z moich pytań brzmi: jak to się mogło stać? Czy sam Bóg rzeczywiście będzie przemawiał do ludzi takich jak ty i ja? Caitlin, czy to jest pytanie? Tak. Przepraszam, powiedz to jeszcze raz.

Prawidłowy. Jak możemy twierdzić, ujmę to w pozytywnym sensie, jak możemy twierdzić, że Pismo Święte jest nieomyłne? Co skłania do tego pytania? To świetne pytanie. Powiedz to jeszcze raz.

Mam dla Ciebie świetną rzecz do przeczytania. Powieszę to na tablicy. Może już tam być.

Ale tak, to dobre pytanie, jeśli mamy do czynienia z tekstem, który przechodził przez ręce ludzi w niektórych przypadkach przez tysiące lat, jak możemy twierdzić, że jest on nieomyłny w swoich doktrynalnych oświadczeniach? I to jest właściwie całe stwierdzenie. Mam nadzieję, że jeszcze do tego wrócę, kiedy będziemy mówić o 2 Liście do Tymoteusza. Dotrzemy tam.

Jakieś inne pytania? Moje imię, twoje imię, przepraszam. Powiedz mi swoje imię. Zuzanna, dzięki.

Dobry. W jakim stopniu mamy, jeśli nie wiele znaczeń, to przynajmniej możliwość różnych interpretacji ze strony osób pochodzących z różnych kontekstów i zadających różne pytania? Kolejne doskonałe pytanie.

Jaki kierunek wybierasz? Och, pozwól, że zachęcę cię do zajęcia się hermeneutyką biblijną w pewnym momencie, kiedy naprawdę szczegółowo zajmiemy się tym pytaniem. To dobry dodatek do filozofii. W porządku.

Możemy iść dalej. Czy uważasz, że Twoje pytania mają wiarygodne odpowiedzi? Zamierzam zasugerować, żeby to zrobili. Być może nie mamy pełnej odpowiedzi na żadne pytanie, ale sugeruję, aby pytania, które masz, a może jeszcze nie zadałeś lub których nie potrafiłeś w tym momencie sformułować, zawierały wiarygodne odpowiedzi.

Dziś, w ramach przeglądu, zacznę podawać niektóre z nich. Zachęcam: istnieją otwarte fora dla tej klasy. Odbývają się w śródowne wieczory, pierwszy z nich to Big Bang Talk, ale potem.

Proszę kierować swoje pytania do tych osób, a jeśli nie otrzymamy tutaj odpowiedzi, będziemy mogli o nich porozmawiać dalej, zamiast odchodzić i stwierdzać, że to nie jest wiarygodny dokument. W porządku. Zaczniemy od niektórych rzeczy.

Właściwie od tego zaczniemy. Przepraszam, zapomniałem, że miałem to w tym roku. Dla was, studentów kierunków artystycznych, Rembrandt jest jednym z moich ulubionych malarzy.

Będiesz go często widywać przez cały semestr. To jeden z jego absolutnie uroczych obrazów. Mam nadzieję, że widać to od tyłu.

Co wiesz o artyście? Kiedy na to spojrzysz, powiedz mi, jak masz na imię: Nick.

Dobra. Artystka ma głębokie poczucie piękna. Czy możemy to powiedzieć? Czy to uczciwe? W porządku.

Dostrzega naturę i potrafi ją przedstawić, co oznacza, że ma umiejętności. Co jeszcze? Czy powinienem już znać twoje imię? Spróbuj jeszcze raz. Ożywić.

Dzięki. Innymi słowy, myślisz, że ten artysta przedstawia tutaj coś o kontrastach, potrafi je dostrzec, potrafi je przedstawić i być może ma w zamyśle jakieś przesłanie.

Chociaż nie wiemy jeszcze, co to jest. Domyślasz się, jakie elementy moralne są tego częścią. Dobra.

Dobry. Coś jeszcze? Ach, nie mów mi. Zach.

W porządku. Dobra. Sądząc po stylu, jest to malarz niewspółczesny.

Prawidłowy. I oczywiście cofniemy się o około 500 lat. Dobry.

Czy wiesz coś jeszcze o artyście na podstawie samego spojrzenia na to zdjęcie? Jego postrzeganie piękna jest na tyle sprawne, że potrafi je przedstawić, potrafi dostrzec coś w kontrastach i być może domyślimy się z tego pewnych implikacji. Kaylin, chcesz spróbować? Twoja ręka nie jest podniesiona. Dobra.

W porządku. Cóż, zostawmy to na chwilę. Wrócimy do tego pomysłu, ale pomyślimy o tym artyście i pomyślimy o tym, co możemy dowiedzieć się po prostu dzięki spojrzeniu na jego prace.

Możemy poznać umiejętności. Możemy poznać zdolności. Możemy poznać zdolność postrzegania.

Poczucie piękna. Poczucie reprezentowania czegoś, co jest w naturze i robienia tego dość dokładnie. Dobra.

Po prostu się tego trzymaj. Chodźmy dalej. W tym miejscu zdefiniujemy objawienie, a za chwilę przejdziemy do pewnych rzeczy, które być może wrócą do naszego malarstwa.

Jest to definicja, której nie musisz zapisywać, ponieważ znajduje się ona już w notatkach z wykładu i jest w podręczniku. Dobra. Ale ważne jest, aby wiedzieć.

Kiedy mówimy o objawieniu, a przy okazji, naucz się tego na pamięć. To ci nie zaszkodzi. Jest to boskie samoobjawienie, które uczy niedostępnej w inny sposób prawdy o Bogu.

I wywołuje reakcję. Ta część też jest ważna. Patrząc na to zdjęcie, zareagowałeś w jakiś sposób.

Och, nie podoba mi się to. Och, to zbyt staromodne. Och, to wspaniale.

Och, naprawdę wiedział, co robi, chcąc uzyskać ten most i ten kontrast kolorów. Jest jakiś rodzaj reakcji. To inny sposób myślenia o całej tej koncepcji i za chwilę przyjrzymy się kilku fragmentom, które to potwierdzają, ale Boże działanie komunikacyjne to inny sposób myślenia o objawieniu.

Dobra. To konkretne zdanie komunikuje nam, że same pisma święte, same pisma święte, nie są tylko słowami. Są to słowa odnoszące się do działań Boga i same słowa również mają składnik aktywny.

Powie nam to 4. rozdział Listu do Hebrajczyków. Dobra. Zatem Boże działanie komunikacyjne, jeśli wolisz to bardziej niż objawienie, mogło być nieco przepracowane.

W porządku. Kontynuujemy trochę. Wspomniałem przed chwilą, że chcemy tutaj porozmawiać o założeniach.

Może warto o nich pomyśleć jako o fundamentalnym zrozumieniu. Nie jest to, co powiem dalej, próba udowodnienia istnienia Boga. Możesz udać się na zajęcia z filozofii, aby spróbować przepracować niektóre z tych problemów.

Ale to, co chcę zrobić, to po prostu przedstawić niektóre rzeczy, które są podstawą naszej dyskusji i tak, wynikają one z patrzenia na Pismo Święte. Ale nie powiedziałbym, że jest to koniecznie okrężne. Myślę, że będziemy tutaj budować i mieć swego rodzaju spiralę zrozumienia.

Ale przede wszystkim, jeśli chodzi o nasze założenia, na razie założymy, że boska istota i Pismo Święte rzeczywiście nazywa ją Bogiem, pośród innych jego imion, rzeczywiście zdecydowała się komunikować. Dobra. Jest wybrany do komunikowania się.

I nie tylko to, jest osobisty. Istota boska implikuje transcendencję, przynajmniej w naszej sferze rzeczy, ale jest ona również osobowa. Ta dwójka, która idzie razem, jest naprawdę niezwykła.

Jest zamierzony i jest zamierzony w swojej komunikacji, ponieważ jego dzieło, o czym porozmawiamy później, ma potrzebę. Dlatego w ogóle o tym rozmawiamy. Dlatego mówimy o doktrynie.

Dlatego mówimy o takich kwestiach, jak zbawienie, odkupienie i tak dalej, i tak dalej. Jesteśmy potrzebującymi. Celem objawienia jest przekazywanie prawdy i rzeczywiście ten cel zostaje osiągnięty.

Nie wiemy wszystkiego o Bogu. Nie możemy. To oczywiste.

To oczywiste. Jednak w przeciwieństwie do niektórych szkół myślenia, możemy wiedzieć wystarczająco dużo. Możemy wiedzieć wystarczająco dużo, aby wiedzieć, co będzie kształtować i kierować naszymi wyborami oraz czego Bóg od nas oczekuje, jeśli chodzi o uczestnictwo w Jego królestwie.

Jest jeszcze jedna rzecz, o której chcemy pamiętać, ponieważ wiele osób patrzy na Pismo Święte i mówi: „No cóż, słowa są zbyt nieadekwatne”. Obraz jest wart tysiąca słów i tak dalej, i tak dalej. Cóż, niekoniecznie.

Czasami obraz taki jak ten, który oglądaliśmy przed chwilą, potrzebuje słów, aby lepiej go zrozumieć. Zatem oboje muszą współpracować. Zatem słowa są adekwatne, w pełni adekwatne, choć nie idealne, żeby to przekazać.

Chcę tutaj poczynić kilka komentarzy. Istnieje coś, co nazywa się Doktryną Logosu i omówię to później na zajęciach. Myślę, że jest to w podręczniku, który czytałeś.

Przynajmniej mam nadzieję, że tak jest. Ale w każdym razie nie pamiętam. Czytałam podkład już dawno temu.

Jedną z rzeczy, o których musimy pamiętać, jest to, że kiedy Bóg stworzył wszechświat (rozdział pierwszy Księgi Rodzaju), uczynił to poprzez mówienie. A ponieważ zrobił to poprzez mówienie, mówi nam to coś o powiązaniach i wzajemnych powiązaniach oraz zgodności między tym, co mówi Bóg, a tym, co tam jest, stworzoną rzeczywistością, która tam jest. Logos to greckie słowo, oznacza słowo.

Ale ma też mnóstwo innych znaczeń. Czy ktoś wie, czym one są? Położę to na miejscu. To niegodziwe, prawda? Co jeszcze oznacza Logos, Ted? A to także oznacza i zamierzam to poruszyć.

Kiedy spojrzysz na znaczenie Logosu w słowniku greckim spoza Nowego Testamentu, oznacza to logikę, czego można się spodziewać. Korespondencja jest interesująca. Powód, również bardzo interesujący.

Jeśli więc weźmiemy całą tę pulę znaczeń i wykroczymy poza słowo, zobaczymy, że rzeczywiście, kiedy Bóg powołuje do istnienia stworzony porządek na mocy samego mówienia i po prostu na mocy słowa, może tu istnieć związek między tym, co mówi i co tam widzimy, co eksperymentujemy, co mierzymy i co reprezentujemy. Słowa mówią o zjawiskach naturalnych. Reprezentują ich.

Patrzę na pulpit. Ty też, jeśli patrzysz na swoje komputery stacjonarne. Kiedy o tym mówisz, reprezentujesz to przed publicznością, która tam jest.

Nie widzisz tego, na co patrzę, ale mogę ci to opisać i dzięki moim słowom uzyskasz obraz tego, o co w tym wszystkim chodzi, zwłaszcza jeśli widziałeś to już wcześniej. Słowa mówią także o zjawiskach nadprzyrodzonych. I w takim razie je przedstawiają.

Oto fascynująca mała informacja dla ciebie, jeśli masz trochę sceptycyzmu w stosunku do zjawisk nadprzyrodzonych. Możesz zapytać mojego męża więcej na ten temat w przyszłą środę wieczorem. Ilu z Was studiuje fizykę lub zamierza ją studiować? Ktoś? Nauki przyrodnicze? Fizyka, chemia? Coś w tym rodzaju? Może? Jaką część wszechświata, procentowo, stanowi coś, co ty i ja możemy zmierzyć, zobaczyć itp.? Ile z tego, procentowo? Czy wiesz? Prawdopodobnie nie jest to dużo.

To wspaniale. 4,6%. Skąd to wiemy? Ponieważ fizycy przeprowadzają wiele eksperymentów. Mówią o takich rzeczach jak ciemna materia i ciemna energia.

Czy słyszałeś te określenia? Prawidłowy? OK, ciemna materia i ciemna energia łącznie stanowią około 95% Wszechświata. Jakie one są, nie wiemy. Zatem jeśli mogę o czym rozmawiać, widzieć, mierzyć, dotykać, to jestem materią barionową.

Ty też. Podobnie jest z krzesłem, na którym siedzisz. Czy tam jest światło?

To 4,6% stworzonego porządku wszechświata. Reszta to rzeczy, których nie jesteśmy w stanie zmierzyć. Jeśli jest to prawdą w sferze fizycznej, czy nie daje to wam pewnego rodzaju analogii, pomyślcie teraz?

Jeśli jest to prawdą w sferze fizycznej, czy nie daje to jakiejś podstawy do myślenia, że istnieje niezwykle złożona, cudowna, bogata i nadprzyrodzona sfera? A pisma święte zaczynają mówić o tych nadprzyrodzonych światach. To dla mnie ekscytujące. W każdym razie trochę za długo się nad tym rozwodziłem.

Chodźmy dalej. Wybierz kilka rzeczy, które ponownie chcę, abyś podkreślił z tego, co dzisiaj przeczytałeś. Bóg jest tym, który inicjuje cały proces objawienia.

Nie będziemy tracić czasu na przechodzenie do 1 Koryntian 1, ale tam jest bardzo jasne – mówi Paweł – że ludzie nie poznają Boga dzięki własnej mądrości. Dobra? Jest to prawdą, ponieważ Bóg jest święty. Nie jesteśmy.

Jesteśmy grzeszni. Bóg jest nieskończony. Skończyliśmy się.

Zatem to Bóg inicjuje cały proces objawiania się, boskiego samoujawniania się, jeśli tak wolicie. W żadnym wypadku nie zaprzeczam, dlaczego tak powiedziałem. Chodzi o to, że nie przemyślaliśmy naszej drogi do Boga.

Ale z pewnością możemy zobaczyć, na przykład te eksperymenty, o których właśnie wspomniałem, które bardzo wyraźnie pokazują, że istnieje coś zwanego ciemną materią i coś innego, zwanego ciemną energią. Wiesz, to jest powód. To zdolność rodzaju ludzkiego do poznania, że istnieje coś naprawdę niezwykłego, nawet jeśli nie wiemy, co to jest.

Dobra? Więc proszę, nigdy nie odnieś wrażenia, że w kontekście tej dyskusji przytaczam rozsądek. nie jestem. Cóż, muszę jeszcze trochę pojechać.

Zdefiniujemy objawienie nieco bardziej szczegółowo i użyję kilku bardzo standardowych kategorii teologicznych. Pierwszą z nich jest objawienie ogólne, zwane czasem objawieniem naturalnym. W związku z tym chcielibyśmy przyjrzeć się trzem fragmentom Pisma Świętego.

Pierwszym z nich jest Psalm 19. Jeśli więc masz Biblię, przejdźmy szybko obok Psalmu 19, pamiętając, że On objawia swoją moc i atrybuty, które przechodzą przez stworzenie. A tak przy okazji, pomyślmy jeszcze o astrofizyku badającym stworzenie.

Studiuj gwiazdy. Badaj także czarne dziury, ciemną materię i ciemną energię. Oba komponenty są tutaj.

W każdym razie niebiosa głoszą chwałę Boga. Niebiosy dzień po dniu głoszą dzieło Jego rąk. Inaczej mówiąc, stale.

To jest kwestia ciągła. Noc po nocy okazuj wiedzę. Następny werset jest trochę trudny do przetłumaczenia.

Nie ma mowy ani języka, w którym ich głos nie byłby słyszalny. To wersja NIV. Wychodzi na całą ziemię, aż na krańce świata.

Więc jest wszędzie. To mówi nam, że dzieło Boże jest oczywiste i jest to ciągła deklaracja. I znowu studiuj astronomię.

Docenisz to w jeszcze lepszy sposób. Jest to kontynuowane w wersecie 7, który mówi o naturze prawa Pańskiego. A zakończenie tego psalmu jest cudowne, ponieważ w pewnym sensie powraca i pomaga nam w części naszej definicji objawienia, która wzywa do odpowiedzi.

Zwróć uwagę na werset 12. Kto potrafi rozpoznać swoje błędy? Wybacz moje ukryte wady. Innymi słowy, psalmista przyznaje, że robi to bardzo szybko i mówi: przebaczone moje ukryte winy.

Jest to po prostu odpowiedź na fakt, że był świadomy i myślał o objawieniu oraz o tym, jak do niego dochodzi. Strzeż swego służy od umyślnych grzechów, nie tylko od moich ukrytych błędów, ale od moich umyślnych grzechów. Psalmista jest naprawdę świadomy problemów, jakie tu napotyka.

Niech nie panują nade mną, wtedy będę nienaganny i niewinny wielkiego przestępstwa. A potem oczywiście werset, który wielu z nas pamięta na pamięć, gdy dorastaliśmy w kościele, a jeśli tak, to niech słowa moich ust i myśli mojego serca będą miłe w Twoich oczach, Panie, moja skała i moja Odkupiciel. To jest odpowiedź.

Objawienie wywołało reakcję. Jeśli chcesz tam wrócić, spójrz, jak to samo dzieje się w pierwszym rozdziale Listu do Rzymian. Ponownie, wiem, że powtarzam to, co jest w podręczniku, ale masz wrażenie, że to może być ważna sprawa.

Zaczynając od wersetu 16, Paweł mówi, że nie wstydzi się ewangelii, ponieważ jest ona mocą Bożą zbawiającą każdego, kto wierzy. W porządku. Rozpoznaje naturę ewangelii.

Teraz, werset 18. Gniew Boży objawia się z nieba na wszelką bezbożność i niegodziwość ludzi, którzy tłumią prawdę. Jeśli to tłumią, musi być dostępne i musi być w tym coś zamierzonego.

To jest odpowiedź – niestety, jest to odpowiedź negatywna. Swoją niegodziwością tłumią prawdę, gdyż to, co można wiedzieć o Bogu, jest dla nich oczywiste.

Bóg im to wyjaśnił. Werset 20 jest puentą, jeśli chcesz to tak ująć. Od stworzenia świata niewidzialne przymioty Boga, Jego wieczna moc i Jego boska natura są wyraźnie widoczne i rozumiane na podstawie tego, co zostało stworzone, aby ludzie nie mieli wymówek.

Pierwszy rozdział Listu do Rzymian to dość oświecający fragment. Na podstawie tego, co zostało stworzone, na podstawie tego, co możemy zaobserwować na zewnątrz, jesteśmy pociągani do odpowiedzialności, ponieważ powinniśmy wiedzieć coś o boskiej mocy Boga i Jego atrybutach. Kiedy wcześniej patrzyłeś na to zdjęcie, wiesz, jest kilka podstawowych rzeczy, które dowiedzieliśmy się o artyście po prostu na podstawie spojrzenia na zdjęcie.

Jest kilka podstawowych rzeczy o Bogu, które dowiadujemy się po prostu dzięki patrzeniu na stworzony porządek wokół nas i uważnemu studiowaniu go. Zamierzam po prostu szybko przejść do Rzymian 2. Nie będę tego czytać w całości.

Przeczytam po prostu werset 15. Paweł przemawiał, przedstawiając tutaj ogromny argument.

W trakcie tego kursu będziemy wracać do Rzymian. Ale tutaj przygotowuje grunt pod stwierdzenie, że cała ludzkość jest odpowiedzialna za to, co wie. W rozdziale 1 mówił o tym, co możemy zobaczyć w stworzonym porządku.

Oto rozdział 2, werset 15. Pokazujemy wymagania Tory, które są zapisane w naszych sercach. Nasze sumienie daje o tym świadectwo.

Nasze myśli teraz oskarżają, teraz się bronią. Faktem jest, że zostaliśmy stworzeni z sumieniem, które rozpoznaje, co jest dobre, a co złe, i wie, kiedy wybieramy to, co złe. Myślę, że czytaliście „Zwykłe chrześcijaństwo” dla CCC? Czy to prawda? Pamiętasz jego argumenty? Ludzie wiedzą, co jest dobre, a co złe, a my wiemy, co jest sprawiedliwe i wiemy, kiedy poczuliśmy się urażeni czymś, co ktoś inny zrobił przeciwko nam.

Jest w tym wewnętrzna natura, która mówi, że to niesprawiedliwe, zwłaszcza gdy zostało to zrobione przeciwko mnie. CS Lewis po prostu czerpie z teologicznego punktu widzenia w Liście Pawła do Rzymian. Można na ten temat powiedzieć znacznie więcej, ale musimy kontynuować.

Z ogólnych objawień możemy wyciągnąć wiele, ale korzystajmy z naszego malarstwa. Czego nie wiesz o tym obrazie? Wracając do Gingera, czy to ty mówiłeś o świetle i ciemności? Prawidłowy. To oznaczało, że wiedziałeś, że w pewnym sensie próbowałeś mądrze odczytać pewne motywy, być może jakieś pomysły lub myśli, które mógł mieć Rembrandt, ale czy znałeś go na pewno? Może po prostu malował chmurę i jasne niebo.

Czego jeszcze nie wiemy o tym obrazie? Pamiętajcie, że miał most i drzewa. Ach, pomóż mi ze swoim imieniem. Joanna.

Przepraszam, ale mówię to jeszcze raz. OK, nie znamy ruchu chmur. Nie znamy wzorców pogody.

Nie wiemy, jaki to może mieć wpływ na to, co dzieje się na ziemi. To dobrze. Czego jeszcze nie wiesz? To Matt.

Prawidłowy. Tak. Nie wiemy, dlaczego go namalował.

Chcielibyśmy zgadywać, ale tak naprawdę nie mamy pojęcia, chyba że miałby napisać jakiś dokument, w którym będzie napisane w roku to i to. Zdecydowałem się to namalować i miałem do tego motywację, ponieważ daję ci to, bo cię lubię czy cokolwiek innego. To są rzeczy, o których nie wiesz. Nie znasz motywów.

Nie wiesz, Willu. Nie znasz intencji. To samo dotyczy Boga i Jego objawienia.

Możemy o nim wiedzieć wiele, ale poza szczególnymi objawieniami, pewnych rzeczy po prostu nie wiemy i dlatego powinniśmy rozmawiać o Słowie Bożym. Ponownie, jest to termin używany przez teologów w przeciwieństwie do objawienia ogólnego lub naturalnego. Mamy w nim specjalne werbalne stwierdzenie w objawieniu, zawierające przede wszystkim prawdę zdaniową, które za chwilę zdefiniuję w odniesieniu do Bożego charakteru. Znowu nie znaliśmy charakteru Rembrandta.

Nie wiemy dokładnie, jaki był, patrząc na ten obraz. Wiemy, że Bóg jest potężny, ale czy jest potężny ku dobremu? Czy jest to dobroczynna czy złowroga siła? Wiemy o tym, gdy przyjdziemy czytać Pismo Święte. Charakter i wola, znaczenie ludzkiej egzystencji oraz natura sfery duchowej.

To są rzeczy, które tak pięknie ukazuje nam specjalne objawienie. A tak przy okazji, mała definicja. Kiedy ludzie używają wyrażenia prawda zdaniowa, ma ono takie znaczenie.

To nie och. Mam dla ciebie propozycję. Zamiast tego mówi o stwierdzeniach zawierających elementy prawdy i fałszu. To krzesło jest przede mną.

To prawdziwe stwierdzenie. Ach, biada mi, że tak nie jest. To emocjonalne stwierdzenie.

To coś, co wyraża, że czuję się trochę okropnie, ale ach, biada to ja. No cóż, można z tego coś wywnioskować, ale niekoniecznie jest to stwierdzenie zdaniowe. Cóż, jeśli chodzi o kategorie i szczególne objawienie, chcemy mówić konkretnie o słowie, ponieważ jest to słowo w Piśmie Świętym. To słowo w osobie Jezusa Chrystusa. I oczywiście pisma święte są naprawdę interesujące w tym sensie, że można je traktować jak duże X, jeśli wolisz.

Wszystkie elementy Pierwszego Testamentu wyczekują miejsca, w którym dwie linie X łączą życie, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa. Wszystkie rzeczy, które przeszły, patrzą wstecz i interpretują wydarzenie Chrystusowe. Ewangelie mówią nam o tym, listy mówią o konsekwencjach tego i zawierają napomnienia, jak żyć w związku z tym.

I oczywiście, czy nie jest interesujące, że X, nasze X, jest reprezentatywne dla greckiej litery Chi Christos? OK, więc wszystkie te rzeczy do siebie pasują. W porządku, to

trwało zbyt długo, więc musimy kontynuować. Słowa Pisma Świętego, słowo w osobie Jezusa Chrystusa, słowo wcielone, a następnie poprzez potężny akt i prorocze pouczające słowo, w pewnym sensie zbierają to wszystko w całość, wracając aż do naszego wcześniejszego komentarza Boskiego działania komunikacyjnego.

Czy na razie radzimy sobie dobrze? Patrząc na godzinę. Jakież pytania? Czy bredziłem i gadałem do tego stopnia, że cię straciłem? Tak. Pomóż mi ze swoim imieniem.

Jesteś Katie. Jest Kate i Katie. W porządku, śmiało.

Nadprzyrodzone, tak, to by się sprawdziło. Powodem, dla którego nazywam to wyjątkowym, jest to, że rzeczywiście jest w pewnym sensie oddzielone i niekoniecznie używa się terminu nadprzyrodzonego. Jednym z powodów, dla których warto pozostać, jest to, że jest to dobre określenie, ale kiedy już masz tekst, jest on tam w postaci tekstu pisanego.

Kiedy masz Jezusa jako Jezusa wcielonego, jest on istotą ludzką. Teraz wiadomo, że jest w pełni Bogiem, ale jest też w pełni człowiekiem i ludzie postrzegali go w tym kontekście jako w pełni człowieka, ale nie ma w tym nic złego, jeśli chcesz użyć tego jako kontrastu, to wspaniale. Jakież inne pytania? OK, mamy jeszcze trochę do zrobienia.

Inspiracja. I tu dochodzimy do niektórych kwestii, które zostały poruszone wcześniej i mamy nadzieję, że uda nam się odpowiedzieć przynajmniej na kilka z nich. Jeśli mam być z tobą całkowicie szczery, to kolejna definicja, którą chciałbym, żebyś zapamiętał.

Czy wiesz, że Twoje mózgi mają fenomenalną zdolność zapamiętywania, znacznie większą, niż nam się wydaje? Muszę opowiedzieć Ci o mojej ulubionej autorce hymnów, Fanny Crosby. Czy ktoś zna to imię? Kobieta, która była niewidoma. Czy wiesz, ile fragmentów Pisma Świętego zapamiętała? Wszystkie Ewangelie, wszystkie Psalmy, a gdy miała około trzydziestu lat, zdecydowała się rozpocząć pracę nad Prorokami mniejszymi, a ja miałem problem z jednym lub dwoma wersetami.

Zatem nauczcie się na pamięć niektórych z tych rzeczy, zapamiętajcie fragmenty Pisma Świętego, to wspaniale. W każdym razie szczególne działanie Ducha Świętego. O to właśnie chodzi. Za chwilę przyjrzymy się fragmentom na ten temat.

Duch Święty prowadzi pisarzy Pisma Świętego, aby dokonali pewnych rzeczy, a jest kilka z nich, więc chcę, żebyście mieli je tutaj w kolejce. W ten sposób ich słowa oddawały myśli. Nie jest to proces dyktowania, ale ich słowa rzeczywiście przekażą myśli, które Duch Święty, Bóg Duch Święty chce przekazać.

Po drugie, aby zachowały właściwy związek z resztą pism świętych. Innymi słowy, nie będzie tu rażących sprzeczności i rozbieżności. To nie znaczy, że jest to proste.

Jest kilka bardzo interesujących rzeczy, które stanowią część tej spójności i są one złożone, ale mimo to będzie spójność, właściwy związek z resztą pism świętych. Następnie, oczywiście, trzecia kwestia, która jest również bardzo ważna, powinna być nieomylna w myślach, faktach, doktrynie i osądzie. Oczywiście w tym miejscu czasami anteny idą w górę.

Co oznacza nieomylność? Jak to rozumiemy? Zwłaszcza jeśli chodzi o fakt, że jednak nie jest tak źle. Doktryna jest konstruktem teologicznym, ale co z faktem? Czy możemy powiedzieć, że pisma święte są nieomylne także pod względem faktów? Oczywiście obszary, w których dla niektórych osób staje się to naprawdę wyzwaniem, to obszary nauki i historii, a zwłaszcza nauki ścisłe. Przyjdź w przyszłą środę, ponieważ niektóre z nich mogą zostać omówione z naukowego punktu widzenia tylko w jednym obszarze stworzenia.

W każdym razie myśl, fakt, doktryna i osąd. Przyjrzyjmy się najpierw rozwinięciu tej definicji, a następnie niektórym fragmentom, a powrócimy do tego, co Paweł mówi do Tymoteusza. Oto ważna kwestia.

Duch Święty nie tłumaczy pisarzy Pisma Świętego. Zamiast tego podkreśla, kim są w swoim pochodzeniu kulturowym, dzięki ich szczególnym zdolnościom. Tak wyjątkowe połączenie tła kulturowego.

Na przykład, co Jeremiasz musiał napisać? Ilu z Was było w kaplicy w środę? Pamiętajcie, że Dean Carmer mówił o Jeremiaszu i o tym, czego Jeremiasz doświadczał w swoim kontekście kulturowym, na przykład rozpadu narodu wokół niego. To, co Jeremiasz ma do powiedzenia, jest w dużym stopniu ukształtowane przez to, kim jest i co się tam dzieje. To będzie bardzo interesująca dyskusja.

To będzie zupełnie inne od tego, co Izajasz powiedziałby 100 i kilka lat wcześniej. Zatem kontekst kulturowy będzie kształtował także osobowości, język, pochodzenie itp. Chodzi o to, że niezależnie od tego, kiedy ci pisarze żyją i kim są, Duch Święty zadba o to, aby to, co jest powiedziane w Piśmie Świętym, było istotne kulturowo a także przekraczanie kultury, aby przemawiała także do Ciebie i do mnie.

Właśnie o tym musimy pamiętać. Przemówi do ciebie i do mnie. Jest to szczególne pod względem tła historycznego, a my to badamy, chcemy to wiedzieć.

Chcemy po prostu wrócić i dowiedzieć się, kiedy Rembrandt malował i dlaczego. Ale wykracza także poza kultury, słowa Pisma Świętego, tak jak patrzenie na ten obraz, który ma w sobie wiele piękna, które wykracza poza kulturę. Czy zatem Pismo Święte przewyższa swoją prawdziwością?

Cóż, mam tu do czynienia z czymś innym. Tak, a co Biblia mówi o sobie? Tylko po to, abyśmy mogli obejść tutaj problem. Arystoteles, nikt inny jak Arystoteles, mówi coś, o czym moim zdaniem warto pamiętać, gdy zaczynamy mówić o tym, co Biblia mówi o sobie.

Ponieważ niektórzy ludzie mogą powiedzieć: och, nie można udać się do Biblii, aby dowiedzieć się, o co w tym wszystkim chodzi, pod kątem tego, czy jest prawdziwa i godna zaufania. Arystoteles, całkiem przyzwoity filozof, myślę, że można śmiało powiedzieć, powiedział o tekstach, co następuje. Wątpliwość należy odnosić do samego dokumentu, a nie do irytowania go przez krytyka w naszej kulturze.

Innymi słowy, my, czytelnicy, nie mamy większego wpływu na części składowe, charakter, autorytet i wiarygodność tekstu niż sam autor. W każdym razie tekst Starego Testamentu wielokrotnie powtarza: Tak mówi Pan. To coś nam mówi.

To Bóg mówi. Tak, przez proroków, ale to mówi Bóg. To oczywiście jest ten, na którym chcemy trochę wylądować.

2. Tymoteusz, jeśli masz swoją Biblię, prawdopodobnie warto do niej zajrzeć. Rozdział 3. Zauważ, że Paweł mówi, a Paweł nie mówi o pierwotnie napisanych rękopisach, kiedy rozmawia z Tymoteuszem. Zacznę od wersetu 14.

Jeśli chodzi o ciebie, kontynuuj to, czego się nauczyłeś i przekonaj się o tym, ponieważ znasz tych, od których się tego nauczyłeś. Skąd od dzieciństwa znasz Pismo Święte? Od kogo Paweł uczył się Pisma Świętego? Czy wiesz? Jeśli jest napisane od dzieciństwa, zgadnij.

Jest napisane matka, prawda? Co ciekawe, faktycznie mają imiona. Twoja matka Eunice i twoja babcia Lois, rozdział 1. Znamy nazwiska osób, które uczyły Tymoteusza. Paweł po prostu to potwierdza.

Znacie tych, od których się tego nauczyliście. Jakże od dzieciństwa znacie Pismo Święte, które może was obdarzyć mądrością ku zbawieniu przez wiarę w Jezusa Chrystusa. Zatem celem Pisma Świętego jest uczynienie cię mądrym ku zbawieniu.

Potem oczywiście fragment, do którego tak naprawdę dążymy, jeśli chodzi o naturę Pisma Świętego. Pisząc to do Tymoteusza, Paweł stwierdza, że całe Pismo jest natchnione przez Boga i jest pożyteczne. Nauczanie, karcenie, poprawianie, szkolenie i sprawiedliwość, aby osoba Boża była całkowicie wyposażona do wszelkiego dobrego dzieła.

Innymi słowy, to, co Pismo Święte mówi samo o sobie, jest tym, co mówi Paweł, że wszystkie te fragmenty Pisma Świętego, nie tylko te fragmenty, które ty i ja lubimy, ale wszystkie te Pisma są tutaj. Są tutaj, ponieważ Bóg nimi tchnął. Za chwilę

przejdziemy do drugiego Piotra, jeśli chodzi o działanie Ducha, a on tchnął ich, aby mogli osiągnąć ważne cele nauczania, karcenia, poprawiania i szkolenia w prawości.

To dość wszechstronne. Które to są Pisma? Cóż, najprawdopodobniej Pierwszy Testament. Najprawdopodobniej są już w tłumaczeniu, ponieważ Tymoteusz mieszkał w Efezie.

Cóż, musimy także przyjrzeć się 2 Piotrowi. To daje nam mały wgląd w rolę Ducha Świętego w tym procesie. Piotr powie w wersecie 16, że nie podążaliśmy za sprytnie wymyślonymi historiami; byliśmy naocznymi świadkami.

Nie ja to tu umieściłem. Właściwie zaczyna się to od wersetu 16, ale proszę zwrócić uwagę na znaczenie naocznych świadków. W I wieku, kiedy pisał Piotr, kiedy pisał ewangelie, kiedy pisał Paweł, naocznych świadków, którzy rzeczywiście brali udział w wydarzeniach, uważano za najbardziej wiarygodne źródła prawdziwości i prawdziwości wydarzenia.

Nic dziwnego, że Paweł w 1 Liście do Koryntian 15 kładzie nacisk na naocznych świadków. Nic dziwnego, że Piotr robi to samo, mówi, że byliśmy naocznymi świadkami. Ale powiedziawszy to, zwróć uwagę na werset 19.

Mamy jeszcze większą pewność słowa proroków i dobrze zrobicie, jeśli zwróćcie na nie uwagę. Przede wszystkim w wersecie 20 musisz zrozumieć, że żadne proroctwo Pisma Świętego nie powstało w wyniku własnej interpretacji proroka. Tak twierdzi obecnie wielu uczonych.

Czy wiesz to? Jest wielu ludzi, którzy piszą o Starym Testamencie i mówią: cóż, jest to po prostu produkt społeczności, konkretnej wspólnoty religijnej, albo przepraszam, wspólnot na przestrzeni około 1000 lat, i ci ludzie wymyślili własne idee w zakresie relacji z Bogiem i bytem boskim oraz duchowością.

Piotr mówi: nie, nie, to nieprawda. Zamiast tego, w wersecie 21, proroctwo nie miało swojego źródła w woli ludzkości. Ludzie przemawiali od Boga, niesieni przez nikogo innego jak przez Ducha Świętego.

To właśnie tekst mówi o sobie. Musimy potraktować to poważnie. Mało tego, gdy Mateusz przedstawia słowa Jezusa w Kazaniu na Górze, Jezus potwierdza nieustającą wagę i prawdziwość Starego Testamentu.

Nie przeminie z tego ani jota, ani kreska – mówi. A potem, co ciekawe, w 14 rozdziale Ewangelii Jana wspomniano również słowa Jezusa. Jaki jest Jezus, cóż, co dzieje się w Jana 14? Przybyliście z Nowego Testamentu, zdaje się, z ostatniego semestru, prawda? Co dzieje się w 14. rozdziale Ewangelii Jana? Czy ktoś pamięta? Ma grono bardzo wiernych wyznawców. Są w górnym pokoju.

Jasne, i o tym właśnie mówi podczas Ostatniej Wieczerzy i mówi, że obiecuje przyjście Ducha Świętego. Rozdział 14, także rozdział 16, powtórzono. A jedną z rzeczy, o których mówi, że Duch Święty będzie cię uczył i przypominał.

W tym pokoju zebrali się niektórzy ludzie, którzy nieco później mieli pisać pisma święte, a Duch Święty miał im przypominać o wydarzeniach i robić to właściwie, jeśli chodzi o ich pisanie. Paweł też powie, ale nie będę się do tego odwoływał, ale w 2 rozdziale Listu do Efezjan mówi o całej tej budowli, czyli o Kościele budowanym na fundamencie Jezusa Chrystusa jako kamienia węgielnego z prorokami i apostołami. Zauważ, że przyrównuje ich obu, proroków jako pisarzy Pierwszego Testamentu, a apostołów jako współczesnych Pawłowi.

Paweł stawia obydwa na tym samym poziomie pod względem prawdziwości w odniesieniu do wydarzenia Chrystusowego, jeśli można tak powiedzieć, oraz do objawienia Bożego. Oto krótka miniaturka tego, co Biblia mówi o sobie. Mam nadzieję, że już o tym czytałeś, jeśli przeczytałeś Elementarz.

Musimy trochę pociągnąć dalej i po prostu poczynić kilka komentarzy na temat autorytetu. Jeden z Was wspomniał wcześniej, jak ważne jest natchnienie i poznanie natury tekstu, jeśli chodzi o akceptację go jako autorytatywnego w naszym życiu. Jeśli jest to tekst, jeśli mocno wierzymy, że jest to tekst, który objawił Bóg i jest przez Niego natchniony, to jak, u licha, może on nie być autorytatywny? Jakie głupie błędy popełniamy, jeśli nie potwierdzamy jego autorytetu w naszym życiu.

Jak wielokrotnie powtarzał mój pastor w Park Street Church, Gordon Hugenberger, będziecie słyszeć, jak będę o nim mówił, ponieważ jest mądrą osobą. Mówi jednak, że jeśli projektantem jest Bóg, a ty jesteś osobą, która została zaprojektowana, to tutaj mamy instrukcję obsługi. Równie dobrze moglibyśmy poważnie potraktować słowa projektanta dotyczące sposobu działania.

Temu właśnie służą pisma święte. OK, w każdym razie poddajemy się temu autorytetowi jako zasadzie wiary i praktyki. I o tym powiem więcej za chwilę, kiedy będę mówił o kanonie.

Ale czy są już jakieś pytania? Wiem, że tylko musnąłem powierzchnię. Wiem, że prześliznąłem się po powierzchni, jeśli chodzi o kwestie objawienia i inspiracji. Ale czy są jakieś pytania, zanim przejdziemy do krótkiej rozmowy o kanonie? Sara? Tak, to świetne pytanie.

Kiedy Nowy Testament zostaje uznany za wiarygodny? Cóż, moja prosta, paskudna odpowiedź brzmi: weźmy hermeneutykę biblijną tam, gdzie zajmujemy się tym szczegółowo. Ale oto szybka odpowiedź. Jest oczywiste, że Paul od razu wie, że pisze coś niezwykle ważnego.

Sam fakt, że zrówna, jak powiedziałem wcześniej, apostołów i proroków i powie, tego właśnie trzeba słuchać, a głównym kamieniem węgielnym jest Chrystus. Piotr robi to samo. Kiedy Piotr w 2 Liście Piotra w rozdziale 3 mówi o tym, myślę, że jest to werset 16, ale gdzieś tam, 15, 16.

Mówi o pismach Pawła. I mówi, że niektórzy ludzie zniekształcają pisma Pawła. Trochę trudno je zrozumieć.

Mówi jednak, że niektórzy ludzie zniekształcają pisma Pawła, podobnie jak inne pisma święte. Używa tam terminu „Pismo Święte” w odniesieniu do tego, co pisze Paweł, ale także do tego, co napisali inni ludzie. Jest to więc swego rodzaju interesujące rozpoznanie, że dzieje się tutaj coś znaczącego.

Już pod koniec I wieku jeden z ojców kościoła, imieniem Klemens, cytował Pismo Święte i wyraźnie uczynił to jako autorytatywny. A potem to tylko rośnie, rośnie i rośnie w kontekście ciągłej liczby ludzi i społeczności wokół Rzymu, no cóż, wokół Morza Śródziemnego, powiedzmy, które uznają ten tekst za autorytatywny. Powiedziawszy to, powiem to za chwilę, kiedy będziemy mówić o kanonie, ale jest dla mnie całkiem jasne, przynajmniej to jest moje stwierdzenie, że Duch Święty nie umarł w 50 roku naszej ery.

I twierdzę, że Duch Święty jest równie aktywny w formowaniu i kształtowaniu kanonu Pisma Świętego, jak był w natchnieniu tekstu Pisma Świętego. I myślę, że warto o tym pamiętać. Czasami są wśród nas tacy, którzy myślą jedynie o Duchu Świętym w kategoriach inspiracji, a następnie o Duchu Świętym w kategoriach darów charyzmatycznych, które są częścią niektórych naszych środowisk.

Ale rola Ducha Świętego jest także niezwykle istotna w kształtowaniu kanonu. Oto kto to robi. Zacha? Czy mógłbyś wyjaśnić, dlaczego Duch Święty odgrywa rolę w inspirowaniu kanonu? Nie, myślę, że w obrębie tego pokolenia jedną z rzeczy, z którymi mamy do czynienia, gdy mówimy o kanonie, jest zwłaszcza kanon Nowego Testamentu, który jest oczywiście częścią tego, o co pytasz, zanim będziesz miał upadek świadectwa apostołskiego, czyli tych, którzy tam byli, którzy widzieli, którzy byli naocznymi świadkami tego, co czyni Jezus, i to jest koniec tekstu kanonicznego.

Teraz na pewno dzieją się u Was ważne sprawy i ani przez moment nie przeczę, że sobory, odwołując się do mądrości Ducha Świętego, z pewnością się tym kierują. Ale nie powiedziałbym, że to jest to samo, co w przypadku faktycznej produkcji tekstu. Ale widzę siłę Twojego pytania, bo jeśli mam mówić o Duchu Świętym kształtującym kanon, to nie umieszczam tego tak późno, jak sobory kościelne.

Wiem, że niektórzy tak robią, ale myślę, że kanon Nowego Testamentu został właściwie potwierdzony w drugim wieku. Wiem, że jest to sprzeczne z tym, co mówi

wiele osób. Niektórzy ludzie nie pozwalają na uznanie jej za kanoniczną aż do IV wieku, wraz z listą ksiąg kanonicznych sporządzoną przez Atanazego.

Ale myślę, że mamy coś wcześniej. Tak, śmiało. Czy to jest ten okres, w którym żyjemy? To znaczy Luter, który z pewnością go cytuje, twierdzi, że jest to kanoniczne.

To prawda, ale co ciekawe, mamy Orygenes, który w III wieku przeprowadził całkiem niezły przegląd i stwierdził, że listy tekstów uznawanych przez ludzi za kanoniczne są dość jednolite. Następnie można to również poprzeć kanonem Muratoriego, czyli II wiekiem. Ponownie, niektórzy ludzie mają problem z datowaniem tej rzeczy, ale ogólnie rzecz biorąc, jest to tekst z drugiego wieku, który zawiera listę ksiąg wchodzących w skład Nowego Testamentu.

To niegrzeczna kwestia, ale próbuję dokonać małego rozróżnienia pomiędzy tym, co mamy w kontekście końca pierwszego wieku, końca pisanego kanonu, z całą pewnością potwierdzając działanie Ducha Świętego w zachowaniu tego kanonu, i uznanie przez społeczność tego kanonu. Nie wiem, jak to się ma do działania rad. Ale chyba chciałbym dokonać małego rozróżnienia, jeśli ma to dla ciebie jakikolwiek sens.

Możemy to kontynuować. Przyjdź na otwarte forum. Pchniemy to trochę dalej.

Pozwólcie, że powiem kilka rzeczy o kanonie, zanim skończy nam się czas. Słowo kanon jest w rzeczywistości słowem hebrajskim i greckim. I jest to słowo, które pierwotnie było używane do opisanie trzciny, trzciny papirusowej.

Papirus osiąga wysokość od 3 do 5 metrów, więc staje się wspaniałą rzeczą w postaci miarki. To jest nasz rodzaj pochodnego znaczenia, z którego otrzymamy dwa równoległe zastosowania terminu kanon w kontekście, w którym o tym mówimy. Coś, za pomocą czego mierzymy, a pierwszą koncepcją tego jest to, że ludzie opracowali kryteria określające, czy określone książki są wiarygodne, czy nie.

Innymi słowy, czy miały być kanoniczne. I te kryteria były miernikami. Zatem kanon funkcjonuje w ten sposób, OK? Mierzmy, czy książki są kanoniczne.

Dwa podstawowe w odniesieniu do Starego Testamentu, a właściwie także Nowego Testamentu, dotyczą tego, czy coś jest teologicznie ortodoksyjne, czy też nie. Czy jest to nauczanie prawd pasujących do reszty Pisma Świętego? Na przykład ci z Was, którzy znają teksty deuterokanoniczne lub apokryficzne i je czytali, wiedzą, że jest tam fascynujący materiał. Ale, na przykład, jeśli czytasz Księgę Tobiasza, która jest jednym z tych tekstów, dzieją się tam pewne dziwne magiczne wydarzenia.

Prawdopodobnie istnieje dość niekonwencjonalne podejście do tego, jak postępować ze zwłokami i jakie zasługi na to pozwalają. Wiesz, te rzeczy nie do końca pasują do ortodoksji teologicznej. Muszą także być zgodne z prawdą historyczną.

Te dwie rzeczy to, ogólnie rzecz biorąc, testy. Jest jeszcze kilka innych, ale te są najważniejsze. Wspomniałem już o roli Ducha Świętego, który wpędził mnie w duże kłopoty. Zach jeszcze trochę to przemyśli i będziemy mogli o tym porozmawiać dalej.

Druga sprawa dotyczy pomiaru, ok? Zatem pierwsza koncepcja pomiaru jest taka, że mówimy o mierzeniu samych tekstów. Czy spełnią kryteria i tym samym staną się kanoniczne? Druga droga eksploracji polega na tym, że kanon ten staje się dla nas miarką. Czy potwierdzając autorytet tego tekstu, rzeczywiście będziemy żyć zgodnie z praktykami i przekonaniem, które on dla nas przedstawia? Canon ma więc dwa rodzaje zastosowań.

Cóż, są jeszcze dwie rzeczy, które musimy zrobić i zrobimy je szybko. Charakterystyka tekstu w takiej postaci, w jakiej go mamy, cóż, został on skopiowany i przetłumaczony, a w chwili, gdy ktoś dostanie coś w ręce, wiadomo, że jesteśmy ludźmi i jesteśmy omylni. Prawdy, które Bóg objawia, nie są omylne.

Ale kiedy mówisz o procesie kopiowania i procesie tłumaczenia i znowu opublikuję post na Blackboard, jeśli nie mam już krótkiego artykułu, który może pomóc ci trochę to przemyśleć, wtedy musimy zdajemy sobie sprawę, że w ten proces zaangażowana jest nasza własna skończoność i nasze własne zawodności. Musimy to rozpoznać. Drugą rzeczą, na którą chcemy zwrócić uwagę i którą od razu poruszymy, kiedy zaczniemy pisać Księgę Rodzaju, jest to, że ten tekst Pierwszego Testamentu składa się z różnych źródeł.

Nawet całe 39 ksiąg pochodzi z okresu, jeśli założymy, że Mojżesz był autorem Pięcioksięgi, gdzieś w latach 1400-tych, prawdopodobnie aż do 400-tych, jeśli mówimy o Malachiaszu w tych ogólnych ramach czasowych, to wiedzieć. W tych księgach sam Mojżesz korzysta ze źródeł. Musimy to przyznać, porozmawiać o tym i dowiedzieć się, jak to działa.

Istnieją różne gatunki, różne rodzaje literatury, jeśli wolisz. Tora rzeczywiście oznacza naukę, ale jest w niej także narracja. Książki historyczne to książki historyczne.

Mówią o wydarzeniach rozwijających się w świetle ludu przymierza z Bogiem. Jest poezja, jest prorocтво, a przy okazji, prorocтво zawiera mnóstwo poezji. Zatem wszystkie rodzaje gatunków zostaną w to wplecione.

Musimy to rozpoznać. I wreszcie w tym miejscu pojawiają się podobieństwa ze Starego Testamentu. W przeszłości niektórzy ludzie wzbranieli się przed czytaniem podobieństw ze Starego Testamentu.

Zachęcam Cię do przyswojenia sobie tego, co tam jest, i dostrzeżenia, że istnieje kontekst kulturowy, w którym powstają te teksty. A paralele Starego Testamentu

dadzą wam trochę przedsmak tego szerszego kontekstu kulturowego. Podobnie będzie z książką naszego ojca Abrahama, doktora Wilsona, ponieważ ukazuje ona cały żydowski kontekst i ciągłą historię rozumienia tego tekstu w judaizmie.

W porządku, jest dziesięć po dziesiątej i bardzo szybko uporaliśmy się z ostatnimi sprawami. Jedną z rzeczy, których zawsze będę wam życzył w piątek, a dzisiaj chyba jest piątek, jest Szabat Szalom. To jest żydowskie pozdrowienie, jeśli można tak powiedzieć.

Życzę Wam szabatu, co oznacza odpoczynek, pokój, szalom. Zatem Szabat Szalom.